

Datum van
inontvangstneming

:

02/12/2024

Geanonimiseerde versie

Vertaling

C-655/24 – 1

Zaak C-655/24 [Latranov]ⁱ

Verzoek om een prejudiciële beslissing

Datum van indiening:

9 oktober 2024

Verwijzende rechter:

Rayonen sad – Veliki Preslav (Bulgarije)

Datum van de verwijzingsbeslissing:

9 oktober 2024

Veroordeelde:

EZ

Openbaar ministerie:

Rayonna prokuratura – grad Veliki Preslav

VERZOEK OM EEN PREJUDICIËLE BESLISSING

AAN HET HOF VAN JUSTITIE VAN DE EUROPESE UNIE

[OMISSIS]

VERWIJZENDE RECHTER:

Rayonen sad Veliki Preslav (rechter in eerste aanleg Veliki Preslav, Bulgarije)

[OMISSIS]

ⁱ Dit is een fictieve naam, die niet overeenkomt met de werkelijke naam van enige partij in de procedure.

PARTIJEN IN HET HOOFDGEDING:

Openbaar ministerie: Rayonna prokuratura – grad Veliki Preslav (openbaar aanklager van het regionaal openbaar ministerie Veliki Preslav, Bulgarije) [OMISSIS]

Veroordeelde: EZ [OMISSIS]

VOORWERP VAN DE STRAFPROCEDURE EN RELEVANTE FEITEN:

- 1 Bij onherroepelijk vonnis (schikkingsovereenkomst) is EZ schuldig bevonden aan het feit dat hij op 27 juli 2024 in de stad Veliki Preslav een motorvoertuig (onder het huwelijksgoederenregime) bestuurde met een alcoholgehalte van meer dan 1,2 promille, te weten 3,23 promille, vastgesteld volgens de gebruikelijke procedure voor het bepalen van het alcoholgehalte en/of het gehalte aan verdovende middelen of soortgelijke stoffen in het bloed. EZ werd veroordeeld tot een voorwaardelijke vrijheidsstraf van een jaar met een proeftijd van drie jaar overeenkomstig artikel 66 van het strafwetboek en tot een geldboete van 500,00 BGN. Hij werd ook veroordeeld tot „ontzegging van het recht om een motorvoertuig te besturen” voor de duur van één jaar en acht maanden. Het vonnis is op 15 augustus 2024 in kracht van gewijsde gegaan.

In een latere beschikking opgenomen in het proces-verbaal van de terechtzitting (nr. 225/20.08.2024, in algemene strafzaak nr. 224/2024 voor de rayonen sad Veliki Preslav) moest de rechtbank beslissen of het voertuig dat was gebruikt om het strafbare feit te plegen en toebehoorde aan de overtreder, ten gunste van de staat moest worden geconfisqueerd of, wanneer de overtreder niet de eigenaar was, hij moest worden veroordeeld tot betaling van de waarde ervan. De kamer van de rechtbank van eerste aanleg heeft beslist over de teruggave van het motorvoertuig dat was gebruikt om het strafbare feit te plegen, aangezien dit ook materieel bewijs vormde, en wat het gedeelte over de toekenning [aan de staat] van de volledige geldswaarde betreft, heeft de kamer de procedure geschorst in afwachting van een verzoek om een prejudiciële beslissing aan het Hof van Justitie van de Europese Unie en een beslissing in die procedure.

- 2 BS, die de echtgenote van de verdachte EZ is en voor 50 % eigenaar is van het motorvoertuig waarmee het strafbare feit is gepleegd, had niet deelgenomen aan de procedure voor de rechter in eerste aanleg op grond van artikel 306, lid 1, van het wetboek van strafvordering; het procesrecht staat haar niet toe als zelfstandige partij aan de procedure deel te nemen en zij is ook niet als getuige ondervraagd.
- 3 Voorafgaand aan het onderzoek van het hoofdgeding heeft een andere kamer van dezelfde rechtbank gelast dat zekerheid wordt gesteld voor het aandeel van 50 % van de verdachte EZ in de eigendom van het motorvoertuig.
- 4 De vertegenwoordiger van het openbaar ministerie is van mening dat een verzoek om een prejudiciële beslissing noodzakelijk is wegens de tegenstrijdige

rechtspraak van alle rechterlijke instanties van de Republiek Bulgarije. Dat is ook de mening van [de advocaat] van EZ [OMISSIS].

RELEVANTE BEPALINGEN VAN NATIONAAL RECHT

5 Nakazatelen kodeks (Bulgaars strafwetboek)

Art. 343b. [OMISSIS] Het besturen van een motorvoertuig met een naar behoren vastgesteld alcoholgehalte van meer dan 1,2 promille wordt bestraft met een vrijheidsstraf van één tot drie jaar en een geldboete van tweehonderd tot duizend BGN.

(2) [OMISSIS] Het besturen van een motorvoertuig met een naar behoren vastgesteld alcoholgehalte van meer dan 0,5 promille, na veroordeling bij onherroepelijk vonnis wegens het in lid 1 genoemde strafbare feit, wordt bestraft met een vrijheidsstraf van één tot vijf jaar en een geldboete van vijfhonderd tot duizend vijfhonderd BGN.

(3) [OMISSIS] Het besturen van een motorvoertuig na naar behoren vastgesteld gebruik van verdovende middelen of soortgelijke stoffen wordt bestraft met een vrijheidsstraf van één tot drie jaar en een geldboete van vijfhonderd tot duizend vijfhonderd BGN.

(4) [OMISSIS] Indien de in lid 4 bedoelde handeling bij recidive wordt gepleegd, bestaat de straf uit een vrijheidsstraf van één tot vijf jaar en een geldboete van vijfhonderd tot duizend vijfhonderd BGN.

(5) [OMISSIS] **In de in de leden 1 tot en met 4 bedoelde gevallen legt de rechter ten gunste van de staat beslag op het motorvoertuig dat werd gebruikt om het strafbare feit te plegen en dat eigendom is van de overtreder of, indien de overtreder niet de eigenaar is, veroordeelt hij hem tot betaling van de waarde ervan.**

(6) [OMISSIS] Het besturen van een motorvoertuig en weigeren zich te onderwerpen aan een naar behoren uitgevoerde test op het gebruik van alcohol en/of verdovende middelen of soortgelijke stoffen, nadat een administratieve sanctie is opgelegd voor een van deze handelingen, wordt bestraft met een vrijheidsstraf van maximaal zes maanden en een geldboete van tweeduizend BGN.

(7) [OMISSIS] De overtreder wordt niet bestraft indien de in lid 6 bedoelde weigering te wijten is aan redenen waarvoor hij niet verantwoordelijk is.

6 **Artikel 53.** (1) Ongeacht de strafrechtelijke aansprakelijkheid worden ten gunste van de staat geconfisqueerd:

a) [OMISSIS] de zaken die toebehoren aan de dader en die bestemd waren of gediend hebben voor het plegen van een opzettelijk strafbaar feit; wanneer deze

zaken ontbreken of zijn vervreemd, wordt confiscatie van de geldswaarde ervan gelast;

b) de zaken die toebehoren aan de dader en die het voorwerp van een opzettelijk gepleegd strafbaar feit uitmaken, voor zover de bijzondere bepalingen van het wetboek van strafrecht hierin uitdrukkelijk voorzien.

(2) [OMISSIS] Bovendien worden ten gunste van de staat geconfisqueerd:

a) de zaken die het voorwerp van het strafbare feit uitmaken of die hulpmiddelen van het strafbare feit zijn en waarvan het bezit verboden is; en

b) [OMISSIS] de directe en indirecte opbrengsten die uit het strafbare feit zijn verkregen, wanneer deze niet teruggegeven of terugbetaald moeten worden; wanneer de opbrengsten ontbreken of zijn vervreemd, wordt confiscatie van de geldswaarde ervan gelast.

(3) [OMISSIS] In de zin van lid 2, onder b), wordt verstaan onder:

1. „directe opbrengst”: elk economisch voordeel dat rechtstreeks is verkregen uit een strafbaar feit;

2. „indirecte opbrengst”: elk economisch voordeel dat is ontstaan ten gevolge van het beschikken over de directe opbrengst, alsmede zaken die zijn ontstaan door een daarop aansluitende gehele of gedeeltelijke omzetting van de directe opbrengst, daaronder begrepen zaken die zijn vermengd met zaken van legale oorsprong; zaken kunnen worden geconfisqueerd tot het beloop van de waarde van de geïncorporeerde directe opbrengst, vermeerderd met de vermogensaanwas die rechtstreeks verband houdt met het beschikken over of de omzetting van de directe opbrengst en de incorporatie van de directe opbrengst in de zaak.

7 NAREDBA (Besluit) nr. 1 van 19 juli 2017 betreffende de procedures voor het vaststellen van het alcoholgehalte en/of het gebruik van verdovende middelen en soortgelijke stoffen

Artikel 6

(9) [OMISSIS] Weigering vanwege de persoon om het testformulier in te vullen, te ondertekenen of in ontvangst te nemen wordt vastgesteld door de handtekening van een getuige.

(10) [OMISSIS] Indien de persoon weigert het testformulier te ondertekenen of in ontvangst te nemen, niet binnen de gestelde termijn op de aangegeven plaats verschijnt of weigert zich te laten testen met een analyseapparaat dat bewijs levert en/of monsters af te staan voor de test, wordt het alcoholgehalte en/of het gebruik van verdovende middelen of soortgelijke stoffen vastgesteld op basis van de aflezingen van de technische instrumenten voor de vaststelling van het

alcoholgehalte of de test voor de vaststelling van het gebruik van verdovende middelen of soortgelijke stoffen.

Nakazatelno-protsesualen kodeks (Bulgaars wetboek van strafvordering)

- 8 Artikel 306 (1) De rechter kan bij beschikking beslissen over:
1. de oplegging van een samengevoegde straf overeenkomstig de artikelen 25 en 27 alsook de toepassing van artikel 53 van het strafwetboek;
 2. [OMISSIS] de voorwaarden met betrekking tot het begin van de tenuitvoerlegging van de vrijheidsstraf, wanneer in het vonnis hierover niet is beslist;
 3. [OMISSIS] het vervullen van de voorwaarden van de artikelen 68, 69, 69a en artikel 70, lid 7, van het strafwetboek alsook over de straf die aan de veroordeelde is opgelegd; de rechter in eerste aanleg, die de vrijheidsstraf voorwaardelijk heeft opgeschort, beslist over de toepassing van artikel 68, lid 3, van het strafwetboek, en de okrazhen sad (districtsrechter), die de voorwaardelijke vervroegde invrijheidstelling heeft gelast, over de toepassing van artikel 70, lid 7, eerste volzin, punt 2, van het strafwetboek;
 4. de bewijsmiddelen en de proceskosten.
- (2) In de in lid 1, punten 1 tot en met 3, bedoelde gevallen doet de rechter uitspraak ter openbare zitting nadat de veroordeelde is opgeroepen.
- (3) Tegen de beschikkingen als bedoeld in lid 1, punten 1 tot en met 3, kan worden opgekomen overeenkomstig de procedureregels van hoofdstuk 21, en tegen de beschikkingen als bedoeld in lid 1, punt 4, overeenkomstig het bepaalde in hoofdstuk 22.

RELEVANTE BEPALINGEN VAN UNIERECHT:

- 9 **Richtlijn (EU) 2024/1260 van het Europees Parlement en de Raad van 24 april 2024 betreffende ontneming en confiscatie van vermogensbestanddelen**

Overweging 33: Bij de toepassing van de nationale regels ter uitvoering van deze richtlijn kunnen de nationale bevoegde autoriteiten ervoor kiezen om geen confiscatie van onverklaarbaar vermogen te gelasten of ten uitvoer te leggen wanneer de toepassing van de regels van deze richtlijn in het geval in kwestie kennelijk onredelijk of onevenredig zou zijn. De lidstaten kunnen ook als regel stellen dat binnen een bepaalde termijn verkregen goederen geacht kunnen worden uit dergelijk strafbaar gedrag voort te komen. De lidstaten moeten ervoor zorgen dat de toepasselijke procedurele rechten van de betrokkene worden geëerbiedigd. De rechten van derden te goeder trouw moeten worden beschermd overeenkomstig het nationaal recht.

Overweging 45: Deze richtlijn eerbiedigt de grondrechten en neemt de beginselen in acht die zijn erkend in het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie (hierna: „Handvest”) en in het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: „EVRM”), zoals uitgelegd in de vaste rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Deze richtlijn moet overeenkomstig die rechten en beginselen worden toegepast.

Overweging 46: Bevriezings- en confiscatiebevelen tasten in aanzienlijke mate de rechten aan van verdachten en beklaagden, en in bepaalde gevallen de rechten van derden of andere personen die niet worden vervolgd. Deze richtlijn moet voorzien in specifieke waarborgen en rechtsmiddelen om bij de uitvoering van deze richtlijn de bescherming van de grondrechten van dergelijke personen te garanderen, overeenkomstig het recht op een onpartijdig gerecht, het recht op een doeltreffende voorziening in rechte en het vermoeden van onschuld zoals neergelegd in de artikelen 47 en 48 van het Handvest.

Overweging 47: De getroffen persoon moet zonder onnodige vertraging in kennis worden gesteld van bevelen tot bevriezing, confiscatie en tussentijdse verkoop. Desalniettemin moeten de lidstaten de bevoegde autoriteiten het recht kunnen verlenen om de kennisgeving van bevroeringsbevelen aan de getroffen persoon uit te stellen als dat in het belang van het onderzoek vereist is. De kennisgeving van dergelijke bevelen heeft onder andere tot doel de getroffen persoon de kans te geven die aan te vechten. Daarom moet in die kennisgeving in de regel de reden of redenen voor het betrokken bevel worden aangegeven. Indien de identiteit of de verblijfplaats van een getroffen persoon onbekend is of wanneer een kennisgeving aan elk van de getroffen personen een onevenredige last zou betekenen voor een bevoegde autoriteit, moet de kennisgeving kunnen worden gedaan door middel van een openbare bekendmaking.

Overweging 48: De getroffen persoon moet daadwerkelijk de mogelijkheid hebben om de bevelen tot bevriezing, confiscatie en tussentijdse verkoop aan te vechten. In het geval van confiscatiebevelen waarbij alle elementen van het strafbare feit aanwezig zijn maar een strafrechtelijke veroordeling onmogelijk is, moet de verweerder gehoord kunnen worden voordat het confiscatiebevel wordt uitgevaardigd, indien dat mogelijk is. In het geval van confiscatiebevelen op grond van bepalingen inzake ruimere confiscatie en confiscatie van onverklaarbaar vermogen moeten omstandigheden die door de getroffen persoon kunnen worden aangevochten tijdens het aanvechten van het confiscatiebevel voor een rechter, ook specifieke feiten en beschikbaar bewijsmateriaal omvatten op basis waarvan de betrokken goederen worden beschouwd als goederen die verkregen zijn uit strafbaar gedrag.

Overweging 49: Bij de uitvoering van deze richtlijn kunnen de lidstaten bepalen dat in uitzonderlijke omstandigheden geen confiscatie mag worden bevolen of uitgevoerd voor zover die de betrokkene volgens het nationale recht en op basis van de omstandigheden van het specifieke geval onnodig nadeel zou berokkenen.

10 Artikel 3

[Wordt verstaan onder] 3) „hulpmiddelen”, alle goederen die op enigerlei wijze, geheel of gedeeltelijk, zijn gebruikt of zijn bestemd om te worden gebruikt om een strafbaar feit te plegen; [...].

11 Artikel 24

1. De lidstaten zorgen ervoor dat de personen die getroffen worden door de bevrozingsbevelen op grond van artikel 11 of door de confiscatiebevelen op grond van de artikelen 12 tot en met 16, recht hebben op een doeltreffende voorziening in rechte en op een onpartijdig gerecht ter vrijwaring van hun rechten.

2. De lidstaten zorgen ervoor dat de rechten van de verdediging, met inbegrip van het recht op toegang tot het dossier, het recht om te worden gehoord over juridische en feitelijke kwesties en, indien relevant, het recht op vertolking en vertaling, worden gewaarborgd aan getroffen personen die verdachte of beklaagde zijn of aan personen die getroffen worden door confiscatie op grond van artikel 16. De lidstaten kunnen bepalen dat ook andere getroffen personen de in de eerste alinea bedoelde rechten hebben. De lidstaten bepalen dat dergelijke andere getroffen personen beschikken over het recht op toegang tot het dossier en het recht te worden gehoord over juridische en feitelijke kwesties, alsook over alle andere procedurele rechten die nodig zijn om hun recht op een doeltreffende voorziening in rechte daadwerkelijk uit te oefenen. Het recht op toegang tot het dossier kan worden beperkt tot de documenten in verband met de bevrozings- of confiscatiemaatregel, op voorwaarde dat de getroffen personen toegang hebben tot de documenten die nodig zijn om hun recht op een doeltreffende voorziening in rechte uit te oefenen.

3. De lidstaten bieden de personen van wie de goederen zijn getroffen, daadwerkelijk de mogelijkheid om het bevrozingsbevel op grond van artikel 11 bij een rechtbank aan te vechten, overeenkomstig de in het nationale recht vastgelegde procedures. Indien het bevrozingsbevel door een andere bevoegde autoriteit dan een gerechtelijke instantie is uitgevaardigd, kan het nationale recht bepalen dat het bevel eerst ter bekrachtiging of ter toetsing aan een gerechtelijke instantie moet worden voorgelegd voordat het bij een rechtbank kan worden aangevochten.

5. De lidstaten voorzien in de daadwerkelijke mogelijkheid voor de persoon van wie de goederen zijn getroffen, om het confiscatiebevel op grond van de artikelen 12 tot en met 16 bij een rechtbank aan te vechten, met inbegrip van de relevante omstandigheden van de zaak en het beschikbare bewijsmateriaal waarop de bevindingen zijn gebaseerd, een en ander in overeenstemming met de procedures waarin het nationale recht voorziet.

Handvest van de grondrechten van de Europese Unie

- 12 Artikel 17, lid 1 – Eenieder heeft het recht de goederen die hij rechtmatig heeft verkregen, in eigendom te bezitten, te gebruiken, erover te beschikken en te vermaken. Niemand mag zijn eigendom worden ontnomen, behalve in het algemeen belang, in de gevallen en onder de voorwaarden waarin de wet voorziet en mits het verlies tijdig op billijke wijze wordt vergoed. Het gebruik van de goederen kan bij wet worden geregeld, voor zover het algemeen belang dit vereist.
- 13 Artikel 47 – Eenieder wiens door het recht van de Unie gewaarborgde rechten en vrijheden zijn geschonden, heeft recht op een doeltreffende voorziening in rechte, met inachtneming van de in dit artikel gestelde voorwaarden. Eenieder heeft recht op een eerlijke en openbare behandeling van zijn zaak, binnen een redelijke termijn, door een onafhankelijk en onpartijdig gerecht dat vooraf bij wet is ingesteld. Eenieder heeft de mogelijkheid zich te laten adviseren, verdedigen en vertegenwoordigen.
- 14 Artikel 49 [1.] Niemand mag worden veroordeeld wegens een handelen of nalaten dat geen strafbaar feit naar nationaal of internationaal recht uitmaakte ten tijde van het handelen of nalaten. Evenmin mag een zwaardere straf worden opgelegd dan die, die ten tijde van het begaan van het strafbare feit van toepassing was. Indien de wet na het begaan van het strafbare feit in een lichtere straf voorziet, is die van toepassing.
2. Dit artikel staat niet de berechting en bestraffing in de weg van iemand die schuldig is aan een handelen of nalaten dat ten tijde van het handelen of nalaten een misdrijf was volgens de door de volkerengemeenschap erkende algemene beginselen.
3. De zwaarte van de straf mag niet onevenredig zijn aan het strafbare feit.
- 15 Artikel 52 [lid 1] Beperkingen op de uitoefening van de in dit Handvest erkende rechten en vrijheden moeten bij wet worden gesteld en de wezenlijke inhoud van die rechten en vrijheden eerbiedigen. Met inachtneming van het evenredigheidsbeginsel kunnen slechts beperkingen worden gesteld, indien zij noodzakelijk zijn en daadwerkelijk beantwoorden aan door de Unie erkende doelstellingen van algemeen belang of aan de eisen van de bescherming van de rechten en vrijheden van anderen.

Kaderbesluit 2005/212/JBZ van de Raad van 24 februari 2005 inzake de confiscatie van opbrengsten van misdrijven, alsmede van de daarbij gebruikte hulpmiddelen en de door middel daarvan verkregen voorwerpen

- 16 Artikel 2 [lid 1] Elke lidstaat neemt de maatregelen die nodig zijn om gehele of gedeeltelijke confiscatie mogelijk te maken van hulpmiddelen en opbrengsten die verkregen zijn uit feiten waarop een vrijheidsstraf van meer dan één jaar is

gesteld, of van voorwerpen waarvan de waarde overeenkomt met die van de opbrengsten.

- 17 Artikel 4 – Elke lidstaat neemt de maatregelen die nodig zijn om te bewerkstelligen dat de personen die worden getroffen door de in de artikelen 2 en 3 bedoelde maatregelen, beschikken over doeltreffende rechtsmiddelen om hun rechten te beschermen.

NOODZAAK VAN HET VERZOEK OM EEN PREJUDICIËLE BESLISSING

- 18 Het belangrijkste geschil in de nationale procedure betreft de vraag of richtlijn (EU) 2024/1260 van het Europees Parlement en de Raad van 24 april 2024 betreffende ontneming en confiscatie van vermogensbestanddelen, het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie of Kaderbesluit 2005/212/JBZ van de Raad van 24 februari 2005 inzake de confiscatie van opbrengsten van misdrijven, alsmede van de daarbij gebruikte hulpmiddelen en de door middel daarvan verkregen voorwerpen, van toepassing zijn op verkeersovertredingen die zijn begaan na het gebruik van alcohol en/of verdovende middelen.
- 19 Indien deze vraag bevestigend wordt beantwoord, rijst tevens de vraag of het voertuig dat ten gunste van de staat moet worden geconfisqueerd of waarvan de geldswaarde [aan de staat] moet worden toegekend, een hulpmiddel vormt dat is gebruikt om het strafbare feit te plegen in de zin van artikel 3, lid 3, van richtlijn 2024/1260.
- 20 De verwijzende rechter is tevens van oordeel dat een nationale regeling die voorziet in de verplichte inbeslagneming van een motorvoertuig bij verkeersovertredingen begaan na het gebruik van alcohol en/of verdovende middelen, in strijd zou kunnen zijn met het Unierecht en de bepalingen daarvan, in het bijzonder met het evenredigheidsbeginsel, op grond van de artikelen 49 en 52 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie.
- 21 Voorts is de verwijzende rechter van oordeel dat een nationale regeling die niet voorziet in de mogelijkheid voor derden te goeder trouw die een eigendomsrecht bezitten op een goed dat ten gunste van de staat moet worden geconfisqueerd, [om deel te nemen aan de strafprocedure,] in strijd zou kunnen zijn met het Unierecht en de bepalingen daarvan, in het bijzonder met de regels die bepalen dat dergelijke derden kunnen deelnemen aan een strafprocedure, dat wil zeggen toegang hebben tot een rechter en de mogelijkheid hebben om hun rechten te verdedigen en te beschermen.
- 22 Ten tijde van dit verzoek is er geen relevante en bindende nationale rechtspraak.

PREJUDICIËLE VRAGEN

1. Zijn richtlijn (EU) 2024/1260 van het Europees Parlement en de Raad van 24 april 2024 betreffende ontneming en confiscatie van vermogensbestanddelen, het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie of kaderbesluit 2005/212/JBZ van de Raad van 24 februari 2005 inzake de confiscatie van opbrengsten van misdrijven, alsmede van de daarbij gebruikte hulpmiddelen en de door middel daarvan verkregen voorwerpen, van toepassing op verkeersovertredingen die zijn begaan na het gebruik van alcohol en/of verdovende middelen?
2. Indien de eerste vraag bevestigend wordt beantwoord, vormt het motorvoertuig dan een hulpmiddel dat is gebruikt om het strafbare feit te plegen in de zin van artikel 3, lid 3, van richtlijn (EU) 2024/1260?
3. Indien de tweede vraag bevestigend wordt beantwoord, is het evenredigheidsbeginsel krachtens de artikelen 49 en 52 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie dan van toepassing op de confiscatie van het voertuig?
4. Moet artikel 47 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie aldus worden uitgelegd dat het in de weg staat aan een nationale regeling als die van artikel 306, lid 1, punt 1, van het wetboek van strafvordering van de Republiek Bulgarije op grond waarvan een motorvoertuig dat is gebruikt om een strafbaar feit te plegen, ten gunste van de staat kan worden geconfisqueerd of de geldswaarde daarvan [aan de staat] kan worden toegekend, wanneer een deel van de eigendom van het motorvoertuig toebehoort aan een andere persoon dan degene die het strafbare feit heeft gepleegd, zonder dat die derde de mogelijkheid wordt geboden om partij te zijn in die procedure en zonder dat die derde een rechtstreekse toegang tot de rechter wordt gewaarborgd[?]